

DRALNA ŽUPA — voditelji: don Niko Luburić i s. Gracija Akmadžić.

Svaki zbor izveo je po dvije skladbe. Jedna je morala biti na temu mira. Prisutno mnoštvo, kao i članovi žirija bili su oduševljeni dobro uvježbanim pjevanjem i kvalitetom nastupa iznad očekivanja. Većina zborova predstavila se s potpuno novim skladbama, dok su ostali nastupili s već poznatim, na temu mira.

Osim ovih zbornih nastupa, veoma uspješno je nastupila i vjeronaučna skupina djece iz Lišnice pod vodstvom s. Mile Mikulić.

Nakon pojedinačnog nastupa zborova, uslijedila je podjela spomen diploma »ZLATNA HARFA '86.« zborovima i njihovim voditeljima. Prije službenog završetka susreta, prisutnima se obratio otac Biskup. On se najprije zahvalio svima koji su na bilo koji način pridonijeli da ovaj susret bude ovako lijepo pripremljen, a potom je ohrabrio sve sudionike i njihove voditelje, da nastave s ovakvim susretima kako bi što više obogatili i uljepšali liturgijsko pjevanje po našim crkvama.

N. L.

ULICE: ZLATNA HARFA '86

Zahvaljujući zalaganju i gostoprimstvu gospodina župnika fra Petra Matanovića i s. Andrijane Sluganović 1. lipanj 1986. ostat će nezaboravan u srcima svih okupljenih za dan ZLATNE HARFE '86 u Ulicama — osobito meni koja sam prvi put došla u taj lijepi kraj. Istina je da se radost razglasa kroz pjesmu na najljepši način. Tog sam dana upravo to doživjela slušajući zdušno i skladno pjevanje okupljene djece iz 9 župa Bosanske Posavine.

Mladi župe Ulice

Sudjelovali su dječji zborovi iz sljedećih župa: DOMALJEVAC (voditeljica pjevanja s. Zorka Vukadin), DUBRAVE (v. pj. s. Roza Baftijaj), KREPSIĆ (župa nema sestre voditeljice pjevanja, pa je djecu za tu zgodu uvježbala Danijela Anić, učenica 7. razreda osnovne škole, uz pomoć s. Andrijane), TIŠINA (v. pj. s. Berhmana Čurić), TRAMOSNICA GORNJA (v. pj. s. Valentina Nedić), TRAMOSNICA DONJA (v. pj. s. Alberta Kuprešak), TOLISA (v. pj. s. Henrika Miškić), ZOVİK (župa nema sestre orguljašice — djecu je uvježbala s. Andrijana) ona je voditeljica pjevanja u župi ULICE.

Susret je započeo u 16 sati svečanim ulaskom djece u crkvu. Svaki zbor je imao transparent sa nazivom župe. Upečatljiv estetski doživljaj ostavila su na mene djeca svojim držanjem i vladanjem, odjevena većinom u lijepe narodne nošnje ili bijele bluze i plave suknje, odnosno hlače. Vrhunac doživljaja bila je svečana sv. misa: predvodio je fra Marko Oršolić mladi, predstavnik Provincijala, sudjelovali su župni-

ci gore spomenutih župa, pjevanje je predvodila s. Dobrila Pantelić, a djeca — njih oko 500 — mirno su i pobožno molila, složno i skladno pjevala, znalački se služeći crkvenom pjesmaricom »Pjevajte Gospodu pjesmu novu«. Uistinu je ova sv. misa bila ozarena posebnom svečanošću. Radosna sam i sretna što sam imala priliku čuti i doživjeti pravu liturgijsku glazbu iz usta tako velikog broja drage i požrtvovne djece, koja (rekli su mi) i po nekoliko kilometara pješace da bi stigla do svoje crkve.

Nakon euharistijskog slavlja mjesni župnik je pozvao sve prisutne da razgledaju izložbu dječjih poetskih, proznih i likovnih radova na temu mira. Radovi su bili postavljeni na deset velikih panoa koje je župnik za tu prigodu dao izraditi — svaka je župa imala svoj pano.

Na drugom dijelu susreta svaki je dječji zbor izveo tri skladbe, a neki i recital, na temu mira. Voditelj programa bio je župnik domaćin. Po završetku programa svakom je zboru uručena prigodna diploma. S. Dobrila Pantelić, kazali su, treba zahvaliti što su njezine susestre program HARFE '86 tako dobro pripremile.

Svečano ozračje liturgijskog slavlja i priredbe preselilo se potom ispred crkve pod šatore za obiteljski stol, gdje je bila priređena obilna gozba za svu djecu i njihove voditelje. Zaslužuju priznanje časne sestre domaćice i djevojke iz Ulica koje su sve to priredile, još više župnik domaćin, koji se za sve to pobrinuo.

Toplo pozdravljam inicijativu »Zlatna harfa« a posebno zajedničko sudjelovanje na svečanoj liturgiji i od srca želim daljnji napredak!

ZAGREPCANKA

U BOŽJOJ CRKVI SABRANOJ KOD SV. ANTE U BEOGRADU (13. lipnja 1986)

Božja Crkva u dijaspori nalazi se uvijek u posebnom položaju. To se odnosi na sav njezin život i pojav, pa se tako odnosi i na njezinu glazbu. Znamo kolika je glazbena tradicija u našem glavnom gradu kojoj je temelj, po naravi zbivanja, crkveno zbornu pjevanje. Treba, naime, znati s kakvim se majstorstvom u pravoslavnim hramovima Beograda izvode zborna djela, dakako a cappella, posebice Stevana Mokranjca i drugih skladatelja, pa ćemo osjetiti koliko ta glazbena grana u Beogradu zahtijeva napora od Crkve u dijaspori, kako bi njezina glazba u toj konkurenciji bila priznata svojim dometom.

Zato smo se iznenadili kada smo na ovogodišnji blagdan sv. Ante pratili ostvarenje tih napora koje su potrošili fra Ignacije Nikolić, magister chori, sa svojim mješovitim i muškim zborom. Sam repertoar zaslužuje da bude spomenut, jer je obilježen bojom domovinske Crkve. Osim toga, pored skladatelja svećenika, tu se nalaze i skladatelji laici.

U trodnevnicu smo slušali:

- »Ak, čudesa« i »Iz zemaljske« od Franje Matheovskog
- »Litanije« od fra Nenada Dujića i
- »Himnu sv. Anti« — muški zbor od Ivana Ocvirka.

Na samu svetkovinu u pontifikalnoj misi:

- »Misu sv. Andrije« od fra Kamila Kolba i
  - »Hvalite Gospoda« od Verbiskog
- Za blagoslov djece i ljljljana:
- »Ti voliš mlade i Cvjetaj cvijeće« od Franje Matheovskog
  - Misa »Salve Regina« od J. Gustava Eduarda Stehle-a i
  - »Nebesa silna« Benedetta Marcella (amatera).

Namjerno smo naglasili da je Marcelli amater da nam pomogne u tvrdnji: crkvenoj glazbi potrebni su najvrjedniji glazbenici profesionalnog značaja, ali ne ne smijemo zaboraviti, slično kao i na drugim područjima, vrijedni su i zaslužni amatores, zanesenjaci koji se nisu mogli profesionalizirati. Doduše, nekada su u Crkvi sv. Ante djelovali i profesionalni glazbenici. Ali veći dio vremena u njoj su djelovali amatores. Oni su bili nosioci rada, pa to možemo kazati i za fra Ignacija Nikolića.

Što smo mogli zamijetiti u tom muziciranju? Zamijetili smo tonsku izjednačenost glasova što se posebice pokazalo u jasnoj čitljivosti glazbenih rečenica. I kod Kolba i kod Štehle-a dobili smo jasan dojam što je Missa kao propria forma musica. Nije pretjerano ako kažemo da su nas, rekli bismo »stravična« pianissima u kojima su svi pjevali, a nitko nije sabotirao, podsjećala na majstorluk pianissima što su izvodili donski kozaci. Čini se da se samo pomoću čestita piana i pianissima mogu dobiti isključene glazbene rečenice, gdje za forte i fortissimo neće trebati ni pola snage. I posve jasno: misao je odletjela na crkvene galame koje nam donesu VIS-sastavi i nekontrolirano galamsko pjevanje po crkvama. Drugo što smo zamijetili bila je vokalizacija. Može biti da pjevači unose beogradsku vokalizaciju koja je nešto otvorenija i naglašenija od ijekavske i ikavske, no u izvođenju zbora mogli smo primijetiti da je iskrena, povezana i, što je najvažnije, čuli smo svaku riječ u njezinoj izgovorenoj i pjevnoj opremi.

Sve je to dokazalo koje je mjesto glazbe u liturgiji, gdje glazbi ako je glazba, ne treba ni zvučnik ni estrada da bi bila ono što mora biti.

Svakako da je općem doživljaju doprinijela arhitektura prof. Jožeta Plečnika koja se unutrašnjom voluminoznošću čini kao stvorena da bude vrhunska glazbena retorta. Zato, što se tiče doživljaja treba kazati da je zbor crkve sv. Ante u Beogradu diskretno, spretno i dotjerano pomogao liturzima i vjernicima da ne budu samo slušatelji, nego da zajedno s pjevačima budu aktivni sudionici liturgije.

Na koncu treba spomenuti i jedan kuriozitet. Orgulje crkve sv. Ante jedine su aktivne koncertne orgulje u Beogradu. Kako je beogradski konzervatorij ustanovio posebnu katedru za orgulje, studenti orguljaškog smjera vježbaju u crkvi sv. Ante, gdje će polagati i ispite. Ali, tu se ne radi samo o tehničkom pridobivanju znanja. Studenti su se to susreli s najvažnijom kvalitetom orgulja, a to je njihova intonacija, po kojoj pojedine orgulje i zaslužuju da se označe opusom broj taj i taj. Ove orgulje intonirane su čudnom salicilnom obješenosti, i dok ih slušaš, sjetiš se »salix dolorosa«, čini se kao da je salicet povukao ostale registre pa i one metalnog područja. Činjenica pak da su orgulje disponirane na dvije etaže crkvenih korova daje ovim orguljama uvijek traženu srebrenastost.

AUDITOR

SVEČANOST UZ KOLAUDACIJU NOVIH ORGULJA U CRKVI SV. PETRA U DUBROVNIKU

Zupa Sv. Petra, osnovana pred dvadesetak godina, dočekala je 1980. godine predivnu crkvu suvremene arhitekture, koja se dobro uklopila u ovaj dio grada (Boninovo, izvan gradskih zidina). Šest godina kasnije, uz zalaganja župnika don Pera Vuletića i priloge župljana te brojnih dobročinitelja, crkva se obogatila orguljama radionice Antona Jenka iz Ljubljane.

Za kolaudaciju orgulja pripremala se cijela zajednica vjernika. Slavlju su pridonijeli dragi gosti, muš-

ki zbor zagrebačke Katedrale pod vodstvom dr Miha Demovića. Prisutan je bio i otac dominikanac Wilibald Peisier koji je zaslužan za nabavku orgulja, te domaćin biskup dr Severin Pernek.

Na prvi dan kolaudacije, 31. srpnja, don Miho Demović istaknuo je značaj događaja, da je župa dobila predivni instrument orgulje, koje je Mozart nazvao kraljicom svih glazbenih instrumenata.

Spomenuo je i katedralne zagrebačke orgulje koje su stare oko 150 godina. Prešavši na sam Dubrovnik, dr Demović je podsjetio Dubrovčane i goste na tri orguljaška kućišta, u Katedrali, crkvi Sv. Vlaha i Male braće, kao najmonumentalnija i najdekorativnija u Hrvatskoj.

Ako bi se bacio pogled u daleku prošlost, nastavio je don Miho, Dubrovnik bi opet stajao na zavidnom mjestu u Hrvatskoj, jer se spominju orgulje iz 1384. u dubrovačkoj Katedrali, u crkvi Sv. Vlaha i crkvi sestara Klarisa. Posjedovao ih je i kanonik Vlaho Bobaljević. Osim u Beču i Sijeni, u mnogim metropolama Evrope glas orgulja čuo se dosta kasnije. Dubrovnik je krajem 14. stoljeća imao i radionicu orgulja. Tijekom srednjeg vijeka posjeduje orgulje dominikanska crkva u Gružu, župna crkva na Lopudu i u Čilipima, u Smokvici i u Orebiću.

Kada se orgulje postave u crkvu, župne zajednice postaje nerazdvojni dio svakog župljanina, jer »one će uzveličati slavje mladenaca pri vjenčanju, ulijevati jakost krštenicima i firmanicima, a zajedno tugovati za pokojnicima. One će biti produžetak naše vjere, i kada nam glas posustane, njezinim ćemo je zvukom pojačati«, rekao je don Miho.

Nakon ovog pobudnog govora zagrebački bogoslovi izveli su kompoziciju K. Odaka »Ispovjem se Tebe«. Zatim je Preuzvišeni otac biskup blagoslovio orgulje. Slijedio je pred mnoštvom vjernika duhovni koncert zagrebačkih bogoslova i koralista pod vodstvom spomenutog maestra, uz pratnju na orguljama maestra Anđelka Klobučara.

L.N. Clarambault	:Suite (orgulje)
J. Pachelbel	:Ciacona (orgulje)
T. Albinoni	:Adagio (orgulje)
Lamentacija (tradicionalni napjev)	solo tenor i orgulje
I. Zajc	:Ave Maris Stella, solo bas i orgulje
J.S. Bach	:Toccatu i fuga u d-molu, orgulje
C. Franck	:Koral u a-molu, orgulje
K. Odak	:Svrši stopi moje, zbor Katedrale
M. Haller	:Tu es Petrus, zbor Katedrale
A. Klobučar	:II. sonata, orgulje

Solisti su bili gost Ljubomir Štefatić (tenor) iz Zagreba i Dubrovčanin Ivo Grgurević (bas). Svečanom raspoloženju pridonijeli su dubrovački trubljači.

Idućeg dana proslave, ujutro, održana je svečana misa uz orgulje i pjevanje zbora zagrebačkih bogoslova i koralista. Pjevana je »Misa Choralis« L. Refice-a, M. Grđana »Zdravo zvijezdo mora«, F.P. Schuberta »Klanjam ti se smjerno« i D.S. Bortjanskog »Dostojno jest«. Na slijedećoj župnoj misi pridružili su se fanfaristi i zbor crkve Sv. Petra izvedbom »Svečane mise« A. Klobučara i kompozicije M. Demovića »Ti si Petar«.

Nakon mise zagrebački bogoslovi izveli su vedar i zabavni program na terasi crkve.

Da završimo riječima don Miha o ovom svečano blagoslovljenom instrumentu: »On će umnažati naše veselje, podržavati našu radost, povećati našu hvalu i molitvu koju budemo u ovom svetom hramu klicali Gospodinu«.

Lucija FRANIC